

Sygn. akt **II K 654/17**

1 Ds. 704.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anetta Krawczyk

Protokolant: Aneta Ranecka

po rozpoznaniu dnia 17.05.2018 r., 26.06.2018 r.

sprawy karnej **Z. S.**

s. E. i E. s d. T.

ur. (...) w L.

Oskarżonego o to, że:

w dniu 27 września 2017 roku w L., powiatu (...), kierował samochodem osobowym marki V. o nr rej. (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie 1,10 mg/l i II badanie 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim, sygn. akt II K 645/15 z dnia 1 września 2015 roku, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości z art. 178a § 4 k.k., w którym nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

1. oskarżonego Z. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 15000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt **II K 654/17**

UZASADNIENIE

Oskarżony Z. S. jest 64-letnim mieszkańcem L., żonatym, pozostającym z żoną w faktycznej separacji, posiadającym wykształcenie zawodowe, utrzymującym się z zasiłku w kwocie 300 zł, prac dorywczych oraz z pomocy siostry. Oskarżony był skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 23.06.2015 r. w sprawie sygn. akt II K 296/15 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności oraz z dnia 01.09.2016 r. w sprawie sygn. akt II K 645/15 za dwa czyny z art. 178a § 4 k.k. popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywa w systemie dozoru elektronicznego. Wobec oskarżonego toczy się postępowanie w sprawie sygn. akt II K 223/17 o czyn z art. 178a § 4 k.k., wyrok nie jest prawomocny. Od listopada 2017 r. oskarżony uczestniczy w terapii leczenia uzależnień, nie są w stosunku do niego prowadzone przez organy ścigania inne postępowania. Z uwagi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze, Sąd na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć. Z. S. oskarżono o to, że w dniu 27 września 2017 r. w L., powiatu (...), kierował samochodem osobowym marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie 1,10 mg/l i II badanie 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim, sygn. akt II K 645/15 z dnia 1 września 2015 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości z art. 178a § 4 k.k., w którym nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. W myśl przepisu art. 178a § 4 k.k., kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Jeżeli sprawca ww. czynu był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości albo dopuścił się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że wina i okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu Z. S. czynu nie budzą wątpliwości, czym wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 4 k.k. Zarzucanego czynu oskarżony dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W stosunku do zarzucanego oskarżonemu Z. S. czynu jako okoliczność obciążającą Sąd uznał wcześniejsze skazania oraz bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości, polegających na naruszeniu dobra, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Kierowanie pojazdem mechanicznym w centrum miasta, około godziny 20.00, w porze dużego natężenia ruchu, przewożąc pasażera, w sytuacji, gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu była bardzo wysoka, tj. 1,10 mg/l, rażąco naruszało reguły ostrożności w ruchu drogowym oraz zagrażało wystąpieniem bardzo poważnej szkody. Oskarżony Z. S. niewątpliwie miał świadomość, że jest w stanie nietrzeźwości. Będąc wcześniej dwukrotnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości zdawał sobie sprawę z wpływu alkoholu na organizm człowieka, a w szczególności na zdolność postrzegania i reakcji prowadzącego pojazd. Mimo to, w stanie nietrzeźwości, po upływie zaledwie roku od skazania, zdecydował się poruszać pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, a nadto pomimo obowiązującego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał brak ujemnych następstw zarzucanego oskarżonemu Z. S. przestępstwa. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę podjętą przez oskarżonego terapię leczenia uzależnienia. Zdaniem Sądu jednak, przystąpienie do niej zaledwie miesiąc od wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie, stanowi próbę wykazania zmiany postępowania, które skutkowało popełnieniem przestępstw z art. 178a § 1 k.k. i art. 178a § 4 k.k. Wobec wcześniejszych bezrefleksyjnych zachowań oskarżonego, skazanego uprzednio m.in. na bezwzględną karę pozbawienia wolności, Sąd nie uznał tejże zmiany za przekonującą i trwałą. Oskarżony Z. S. jest sprawcą niepoprawnym. Naruszając podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, kolejny raz okazał również wyjątkowe lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym autorytet wymiaru sprawiedliwości. Za czyn z art. 178a § 4 k.k. przewidziana jest kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W myśl art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Nadto przepis art. 69 § 4 k.k. stanowi, że wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178 a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególności uzasadnionych wypadkach. Sąd uznał, że w związku zagrożeniem ze strony oskarżonego dla innych uczestników

ruchu drogowego karą najbardziej adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, będzie kara 2 lat pozbawienia wolności. Orzeczona kara, zdaniem Sądu, spełni cele prewencyjne wobec oskarżonego, stanowiącego zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, skutecznie eliminując go z uczestnictwa w ruchu drogowym na okres 2 lat, jak również represyjne, przekonując go, że złamanie prawa nie jest bezkarne. Orzeczona kara uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania, nieuchronność i surowość sankcji karnych w przypadku popełnienia przestępstwa, a także nieopłacalność tego typu zachowania w przyszłości. Zdaniem Sądu wymierzona kara wywoła odpowiedni oddźwięk społeczny i przekona wszystkich uczestników ruchu o konieczności bezwzględnego podporządkowania się przepisom dotyczącym ruchu drogowego. W niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. oraz art. 43a § 2 k.k. Sąd w przedmiotowej sprawie zobligowany był do orzeczenia wobec oskarżonego Z. S. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenia pieniężnego. Z uwagi na kolejne popełnienie przez oskarżonego czynu z art. 178a § 4 k.k. za zasadne Sąd uznał orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 15000 zł. Mając na względzie fakt, że oskarżony Z. S. utrzymuje się z zasiłku, prac dorywczych oraz pomocy rodziny, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.